

Het bloemetje, dat zo graag de zon wou zien !

Op een groot veld stonden héél veel bloemen. Toen de zon erop scheen, deden ze hun blaadjes wijd open om de warme zonnestralen op hun kopje te voelen. Hun kleurtjes werden nog veel mooier en ze werden groter en groter ... Maar ... één bloemetje dat helemaal onderaan zat, bleef zo klein.....en het was daardoor heel verdrietig. Het weende de ganse dag en zuchtte steeds : »Wat zou ik graag de zon eens willen zien. » Op een mooie dag kwam er in het veldje een konijntje voorbij. Het hoorde het bloempje schreien en zuchten en vroeg : »Maar...klein bloempje, waarom heb je zo'n verdriet ? » Het bloempje antwoordde : »Ik heb nog nooit de zon gezien, want al die grote bloemen, die zoveel mooier en groter zijn dan ik, duwen mij steeds maar weg. » Toen dacht het konijntje diep na ;... en zei : »Mijn lief bloempje, je moet niet wenen, je moet het blijven proberen. » Maar het bloempje zei : » Konijntje, ik ben zo klein, echt waar, alleen kan ik het niet, en die grote bloemen maken me toch zo bang ; » 't Konijntje beloofde het bloempje te helpen. « Zet je eens flink rechtop » en het konijntje duwde al wat het kon, met zijn kleine staartje, en riep : »duwen maar, rekken maar en stampen met je kleine worteltjes en steeds maar herbeginnen en vooral nooit opgeven... iedere dag proberen en denk eraan, ik zal bij jou blijven, je nooit alleen laten, tot de dag waarop je de zon zult zien. En geloof me, klein bloempje, het zal lukken wanneer we het SAMEN doen. » Er gingen vele dagen voorbij. Het ging zeer langzaam, maar elke dag werd het kleine door het vele zwoegen en werken en met veel geduld, groter en groter. Niet zo groot als de andere bloemen, misschien ...maar zo lief ... en op een, dag zoals vandaag, zag het de zon. Het was de schoonste dag in het bloemenleven, niet alleen voor het bloempje ... maar ook voor het konijntje, dat steeds het bloempje had bijgestaan.